

Kap 18 Suverän Gud - För oss och genom oss

Visshet kontra försäkring

Ty du har sagt att HERREN är ditt skydd... (Ps.91:9)

Denna trosbekännelse och den befrielse som följer av den, handlar blott och bart på vad Ordet säger. Jag fick en uppenbarelse en gång för flera år sedan i Louisiana innan det var lag på att ha någon som helst form av bilförsäkring. Herren började resonera andligt med mig. Det slog mig att Gud är suverän över sådant som vi kallar "olyckor."

(Joh.3:27) Johannes svarade: "Ingen människa kan ta emot något utan att det ges henne från himlen."

Därför kan inte en "olycka" ske utan att Gud sänder den. Eftersom Han sade att om vi bad och trodde att vi skulle få, då kunde jag be att Han beskyddar mina fordon, och Han skulle göra det. Jag tänkte: "Varför skulle jag behöva en försäkring om jag trodde på Hans beskydd?"

(Ps.91:9) Ty du har sagt att HERREN är ditt skydd, (Observera den goda bekännelsen och de förmåner som den ger upphov till.) **du har gjort den Högste till din tillflykt.**

(10) Ingen olycka skall drabba dig, ingen plåga närma sig din hydda.

(11) Ty han skall ge sina änglar befällning om dig att bevara dig på alla dina vägar.

(12) De skall bära dig på händerna, så att du inte stöter din fot mot någon sten.

Observera att då vi förblir i Kristus genom tron så beskyddar änglarna oss från "olyckor." En invändning mot detta kunde vara en Job- erfarenhet för att visa oss dolda felsteg (Job32:1,2). Liksom i Jobs fall kontrollerar Gud noggrannt sin tuktan och ger senare tillbaka det som tagits. Till Job gav Han dubbelt tillbaka mot vad han hade, och utan försäkring. Gud längtar efter att vara vår trygghet.

(Ps.119:122) Tag dig an din tjänares sak och låt det gå honom väl. (Hebr.7:22) Så är också det förbund som Jesus har gått i borgen för mycket bättre.

Gud och Hans löften är den troendes försäkran om försörjning och beskydd. Efter att jag hade sett vad Herren sade till mig så lade jag bort min bilförsäkring. Därefter ringde jag den som hade hand om min livförsäkring och han kom på besök. Jag berättade att jag inte längre behövde någon försäkring eftersom Gud skulle vara min säkerhet.

Han var en god lutheran som ärligt försökte prata förstånd med denne fanatiska person, men till ingen nytta. Veckan efter körde jag till en stop-and-go butik och gick in. Just då jag gick där mellan butikshyllorna hörde jag en krasch som skakade butiksfönstren. Jag tittade upp och såg att min bil hade blivit ramponerad.

Jag gick ut och fann att fronten på en gammal Buick var intryckt i hörnet på min Datsun herrgårdsvagn. Föraren backade bilen en halv meter ungefär och efter det stod vi båda där och tittade utan att säga något. Motorhuv, grillen och stänkskärmen på hans bil var intryckta ungefär 15 cm precis som om han hade krockat med en tjock ek. Här kommer det intressanta. Datsun herrgårdsvagnar är gjorda av tunn plåt och kan lätt bucklas med en armbåge.

Denna stridsvagn träffade min bil i det vänstra bakre hörnet som är gjort av plast. Jag sträckte ut min hand och skrapade med min tumnagel en färgflaga från Buickens motorhuv som härstammade från min Datsun, och sedan stod vi bara där en stund och tittade på detta mirakel. Det fanns inte så mycket som en buckla, skråma eller spricka någonstans på min bil. Vilken mäktig Gud vi har!

Han gjorde min ynkliga bil, som borde ha varit ett vrak vid dethär laget, oöverbinnlig mot denna stridsvagn till bil. Guds beskydd räddade mig från behov av försäkring.

Kap 18 Suverän Gud - För oss och genom oss

Mannen sade: "Jag tror att bromsarna strejkade." och sedan mumlade han: " De gör dem tydligen bättre nu än de brukar göra."

Då jag funderade på hur löjligt detta påstående var så satte han sig i sin bil och for iväg.

Plötsligt slog det mig att jag hade missat världens bästa chans att vittna för någon. Jag hoppade in i min bil och hann upp honom vid följande trafikljus. Jag drog hastigt ut några traktat ur handskfacket och rusade fram till hans bil. Jag sade: "Det var ett mirakel." Han sade: "Det måste ha varit det." Jag sade: "Jag har ingen försäkring på min bil och jag litade på att Gud skulle beskydda den, och det gjorde Han."

Trafikljuset blev grönt och vi skiljdes åt. Sedan dess har jag aldrig haft någon försäkring som skyddar min familj, mina fordon eller mitt hem annat än vad lagen föreskriver.

Nuförtiden är det lag på att ha bilförsäkring som täcker ägarens skador och skadorna på motpartens bil.

Det där första bilvraket, eller snarare avsaknaden av ett sådant, var ett fantastiskt vittnesbörd, men vi plundrade inte Egypten så som vi gjorde med senare bilvrak.

Sedan dethär hände har Gud inte alltid besparat våra fordon eller kroppar, men i vart enda fall har det i så fall varit till vår fördel, för Han helade våra kroppar och välsignade oss finansiellt.

Under denna tid välsignade motpartens försäkring oss (utan att ha behövt stämma nån) med följande: att köpa en ny motorcykel i stället för att reparera den gamla, med pengarna som blivit över; att reparera en Toyota Pick Up som ändå behövde målas, med 1500 dollar över; att köpa två bilar, en av dem ny; att köpa huset vi bor i nu; att göra det möjligt för oss att köpa och ge bort bilar till andra; att göra det möjligt att ge bort vårt hus; att köpa en husvagn till en hemlös kvinna och hennes son.

Förutom allt detta och mer därtill så har vi inte använt Guds pengar på försäkringar på många år. Jag kan höra någon som säger: "Men David, tänk om ...?" Tänk om vad? Tänk om Gud den Allsmäktige har fallit av sin tron?

(Rom.10:11) Skriften säger: Ingen som tror på honom skall stå där med skam.

(Jer.17:7) Men välsignad är den man som förtröstar på HERREN, den som har HERREN till sin förtröstan.

Genom Guds nåd så är det nästan 18 år sedan vi senast fick en bil förstörd. Prisad vare Gud! En dag då jag körde iväg med samma Datsun herrgårdsvagn var jag ganska irriterad, för jag hade haft tre punkteringar på en kort tid på mina relativt nya däck. De flesta skulle i en sådan situation ha klagat till däcksfabrikanten, men jag trodde att Gud hade kontroll så jag klagade inför Herren i stället. Lite frustrerad sade jag: "Herre, skulle du inte kunna bevara mina däck från punktering?"

Han sade till mig väldigt tydligt: "Tror du inte att jag kan bevara dina däck?" Jag svarade i min okunnighet: "Jo, jag tror att du kan bevara dem." Han svarade: "Så varför har du placerat reservdäcket där bak då?" För att vara ärlig så hade jag placerat reservdäcket i bagagerummet för att det var självklart och jag hade inte ifrågasatt det, men den egentliga orsaken var att ifall Gud inte skulle bevara mina däck. (Jag försöker inte skapa en ny doktrin angående reservdäck utan berättar bara om den läxa som Gud gav mig.) Rädsla och otro isolerar oss från varje möjlig brist, förlust eller hot.

Eftersom vi litar på försäkringar i stället för på Herren, så slutar det vanligen med att vi behöver dem. Jesus sände ut sina lärjungar på ett sätt som skulle göra dem beroende av att leva av tro. Han sände ut dem utan någon egen försörjning så att Hans kraft skulle bli bevisad i deras svaghet.

(Matt.10:9) Skaffa er inte guld, silver eller koppar i era bälten,

(10) inte lädersäck för resan, inte två livklädnader, inte sandaler eller stav. Ty arbetaren är värd sin mat.

Kap 18 Suverän Gud - För oss och genom oss

Senare ville Jesus ha reda på vad de hade lärt sig från denna erfarenhet av att vara beroende av Guds omsorg.

(Luk.22:35) Han sade vidare till dem: "När jag sände er utan börs, utan lädersäck och sandaler, saknade ni då något?" De svarade: "Nej, inget."

I öknen där de hade svårt att själv täcka sina behov så var försörjningen från Gud uppenbar. Gud startar sitt verk efter att vi har avslutat vårt. Hans kraft är fullkomnad i vår svaghet. Det var också detta som var min erfarenhet från läxan med mina däck. Jag plockade bort reservdäcket och hade aldrig efter det någon punktering på den bilen, och grannarna som brukade låna den slutade med det.

Sensmoralen från den historien är att om du förbereder dig för en regnig dag, så kommer den. Med nästa bil hade jag samma erfarenhet, inga punkteringar. Då jag efter många år beslutade att ge den till en missionsorganisation så gav jag nycklarna och alla papper åt pastorn då vi satt i mitt vardagsrum. Då vi gick ut till bilen så upptäckte vi att den hade punktering. Gud gjorde poängen mycket klar.

Så länge jag ägde bilen och satte min tillit till Honom så klarde bilen sig från punkteringar. Med andra ord, om man förtröstar på Gud så behöver man inte ha några försäkringar. Människor betjänar försäkringsbolag, hälsoorganisationer, banker och samlar sina skatter på jorden och tror att det ska ge dem säkerhet.

(Matt.6:19) Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar.

Y2K (problem relaterat till millenniumskiftet, översättarens anm.) uppenbarade paranoian och brist på förtröstan hos dem som hade samlat sig skatter på jorden i motsats till Herrens befallning. Ganska få som jag visade dessa principer för gick hem och gav bort det som de hade samlat på sig och fann det fullt med skadeinsekter, precis så som Jesus hade sagt: "tjuvar bryter sig in och stjälar." Jesus berättade om en man som fann tillfredsställelse i att samla ihop sitt gods i förrådshus (Luk.12:18). Han sade till sig själv:

(19) "Kära själ, du har samlat mycket gott för många år. Ta det nu lugnt, ät, drick och var glad."

Hans missriktade förtröstan förde med sig straff.

(20) Men Gud sade till honom: "Din dåre, i natt skall din själ utkrävas av dig, och vem skall då få vad du har samlat ihop?"

(21) Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud."

Observera att det var de skatter han samlat åt sig själv som utkrävde hans själ. Jesus lovade försörjning från riket som inte sviker, åt dem som samlar sig skatter i himlen genom att ge.

(32) Var inte rädd, du lilla hjord, ty er Fader har beslutat att ge er riket.

(33) Sälj vad ni äger och ge gåvor. Skaffa er en börs som inte slits ut , en outtömlig skatt i himlen, dit ingen tjuv når och där ingen mal förstör.

Så länge vi är på denna jord kan vi använda vårt himmelska bankkonto om vi har fyllt på det genom att täcka andras behov. **"Ge och det skall ges åt er."** Om vi samlar oss skatter på jorden i stället, så är löftet att de kommer att bli stulna av tjuvar av olika slag. Vårt hjärta kommer att vara där vi har våra skatter och vi kommer då felaktigt att tro att de är vår trygghet.

(34) Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.

Kap 18 Suverän Gud - För oss och genom oss

Det är bättre att fly till Herren än att förtrösta på människor.

(Jer.17:5) Så säger HERREN: Förbannad är den man som förtröstar på människor och söker sin styrka i det som är kött och vars hjärta vänder sig bort från HERREN.

Som vi kan se så medför försäkringar förbannelser som vi ju hade tänkt undvika. Gud förolämpas av dem som kallar sig själva för troende men ändå litar på människans styrka och på försäkringar. Detta är ett hjärta som avlägsnar sig från Herren.

I 2Krön.16:1-6 sätter Asa, kungen i Juda, sin förtröstan till den världsliga kungen i Syrien som en säkerhet mot sina fiender. Detta förolämpade Gud som sände ett straff.

(16:7) Vid den här tiden kom siaren Hanani till Asa, Juda kung, och sade till honom: "Eftersom du stödde dig på kungen i Aram och inte stödde dig på HERREN, din Gud, därför har den arameiske kungens här sluppit undan din hand.

(8) Var inte nubierna och libyerna en stor här med vagnar och ryttare i mängd? Men därför att du stödde dig på HERREN, gav han dem i din hand.

(9) Ty HERRENS ögon överfar hela jorden, för att han med sin kraft skall hjälpa dem som med sina hjärtan ger sig hän åt honom. I detta har du handlat dåraktigt. Därför skall du från och med nu alltid ha krig."

Gud är angelägen att visa tecken och under till dem som förtröstar på honom med ett fullkomligt hjärta. Du kanske tänker att Asa borde ha lärt sig denna läxa, men hans förtröstan på människor kostade honom, liksom så många andra, livet.

(12) I sitt trettionionde regeringsår fick Asa en mycket allvarlig sjukdom i sina fötter. Men trots sin sjukdom sökte han inte HERREN, utan endast läkare.

(13) Och Asa gick till vila hos sina fäder...

Kristna rättfärdigar sin missriktade tillit till försäkringar och fattar inte att det är just detta som allra säkrast frambringar Guds dom. Melvin Jenkins och jag var på väg att gå och jobba med en stor råoljepump vid Exxon. Processavdelningen hade kopplat bort den ur produktionen och tömt den, eller det trodde vi i alla fall.

Det som vi inte visste var att tryckmätaren visade "0" eftersom den var trasig och tömningsventilen hade stockats, så fastän den var öppen så det fanns lite tryck kvar i pumpen. Vi skruvade loss bultarna från flänsarna för att montera bort pumpen, men den hade fastnat. Jag reste mig och tog kanske fyra steg bort från pumpen för att hämta något att bryta loss den med då jag hörde ett "plopp".

Jag vände mig om och fick se Melvin stå där dränkt i svart råolja från topp till tå. Då han öppnade sina ögon, tittade han på mig sarkastiskt och sade: "Dave, det var du som gjorde det eller hur!" Jag kunde inte hålla mig utan brast ut i skratt. Tanken att jag skulle ha flyttat mig en bit för att undvika det som drabbade Melvin blev för mycket för mig. Han försökte låta seriös då han sade: "Dave, du kommer aldrig att lyckas med något sådant igen."

Jag sade: "Melvin, du borde akta dig för ett så självsäkert påstående. Du vet att Gud lyssnar." Då upprepade han sitt påstående igen och sade: "Ta mig till duschuset, jag har en omgång reservkläder där." Jag sade: "OK, nu vet jag varför det var du som blev drabbad och inte jag." Han frågade: "Varför?" Jag sade: "Därför att jag inte har några reservkläder, och det visste Gud om." Han tittade klenetroget på mig. Jag förklarade att om man planerar för en katastrof så är det detsamma som att ha tro för den.

Kap 18 Suverän Gud - För oss och genom oss

Det visar också att du inte tror att Gud kommer att beskydda dig. Senare samma dag arbetade vi med en annan pump. Melvin stod bredvid mig då vi använde en tryckluftsmaskin för att lossa på några bultar. Plötsligt sprutade det ut slam ur ett av bulthålen och träffade Melvin mitt på bröstet. Han tittade misstroget på mig.

Jag sade lekfullt: "Melvin, jag sade ju att Gud inte gillar de där självsäkra påståendena." På något sätt visste vi båda två att Gud hade talat. Vi kunde inte komma ihåg när något sådant hade hänt oss förr, än mindre två gånger samma dag.

